

Prace nad planem ochrony dla obszaru Natura 2000 Bieszczady

2017-11-16

Rozpoczyna się trzecia tura spotkań Zespołu Lokalnej Współpracy w ramach opracowywanego planu ochrony dla obszaru Natura 2000 Bieszczady PLC180001, podczas których przedstawione zostaną proponowane zapisy projektu planu.

Pierwsze spotkanie odbędzie się 28 listopada 2017 r. w remizie strażackiej w Komańczy, drugie będzie miało miejsce 30 listopada 2017 r. w kinie Otryt Gminnego Ośrodka Kultury w Lutowiskach. Rozpoczęcie spotkań zaplanowano na godzinę 10:00.

Z kolei 29 listopada 2017 r. w hotelu Wołosań w Cisnej odbędzie się dodatkowe spotkanie z przedstawicielami Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Z projektem rozporządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony oraz dokumentacją (operatem) planu można się zapoznać na [stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie](#).

Spotkania odbędą się w związku z realizacją projektu *Opracowanie projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 PLC180001 Bieszczady z wyłączeniem obszaru Bieszczadzkiego Parku Narodowego*.

Bieszczady to jeden z najcenniejszych przyrodniczo, najdzikszych i najpiękniejszych regionów Podkarpacia, jak również Polski. To jedyny w Polsce fragment Karpat Wschodnich i jedyny rejon w polskich górach, gdzie występują tzw. połoniny, czyli nieleśne zbiorowiska muraw alpejskich i subalpejskich, ziółorośli i borówczysk wykształconych ponad górną granicą lasu w Karpatach Wschodnich, zajmujących szczytowe partie najwyższych wzniesień. Bieszczady stanowią ostoję wielu cennych i rzadkich przedstawicieli fauny i flory, i w wielu przypadkach stanowią one jedyne miejsce ich występowania.

Wybitne walory przyrodnicze zadecydowały o utworzeniu Bieszczadzkiego Parku Narodowego, później włączeniu go w obszar Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery Karpaty Wschodnie (pierwszego rezerwatu biosfery UNESCO), a następnie do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako obszar Bieszczady PLC180001. Jest to zarówno tzw. obszar specjalnej ochrony ptaków, utworzony w oparciu o Dyrektywę Ptasia, a jednocześnie obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (w przyszłości specjalny obszar ochrony siedlisk) funkcjonujący na mocy Dyrektywy Siedliskowej. Obie te ostoje mają wspólne granice i w statystyce obszarów Natura 2000 ujmowane są jako jeden obszar.

